

[Finansministeren.]

punkt, at man ikke kunne nå til enighed; det ærede medlem spurgte, hvad man i så tilfælde skulle gøre. Ja, så måtte regeringen jo tage sin stilling, og så måtte vi forelægge sagen her i folketinget. Hidtil er vi i almindelighed nået til forståelse og enighed, og jeg går også ud fra, at det vil blive det almindelige fremover.

Det ærede medlem syntes ikke, at jeg havde svaret helt præcist på spørgsmålet om, hvorvidt man påtænker at foretage en skattnedsættelse, og det ærede medlem spurgte mig, om jeg kunne garantere, at der ikke kom en skattnedsættelse med henblik på en valgsituation. Det kan jeg da garantere. Jeg har aldrig hørt nogen fremsætte forslag om skattnedsættelse med henblik på et valg. Det gøres altid ud fra saglige, økonomiske grunde.

(Kort bemærkning.)

Thorkil Kristensen: Jeg takker — ikke mindst for den sidste bemærkning. Jeg er enig med den højtærede finansminister i, at man i hvert fald henimod slutningen af den periode, jeg talte om vedrørende 1954, ikke kunne skynde sig at sælge obligationer for så store beløb. Jeg tror, man kunne have gjort sig større anstrengelser på et tidligere tidspunkt, som jeg fremhævede i en debat her i tinget på det tidspunkt. Det understreger jo netop, at man ikke må lade det trække for langt ud.

Jeg må i øvrigt opfatte den højtærede finansministers svar sådan, at hvis der f. eks. i finansloven fastsættes et nettobeløb på 50 mill. kr., vil man ikke lade købene gå ret meget over det beløb, før man igen kommer til finansudvalget eller til folketinget for at få spørgsmålet om rammebevillingen optaget til ny overvejelse. Jeg er glad for, at den bemærkning er gjort. Jeg synes, hvis jeg må have lov at sige det, at heri ligger en yderligere modifikation af bestemmelsen. Man kan måske sige, det er en klargørelse, for det har ikke tidligere været klart, om man kunne tænke sig på et vist tids-

punkt at købe for betydelig større beløb end det nettobeløb, der har været fastsat i finansloven.

Jeg takker også for bemærkningerne om ordet „stabile“ og forstår altså, at det godt efter den højtærede finansministers nu givne forklaring kan forenes med et varierende renteniveau. Jeg synes også, at dette i virkeligheden er en modifikation, men skal ikke optage nogen debat herom.

Jeg føler mig altså lidt beroliget, men ikke helt. Jeg gør da også opmærksom på, at når den højtærede finansminister taler om, at vi har drøftet alle mulige ting med nationalbanken igennem mange år, så er dette vel rigtigt; men den omstændighed, at nationalbanken er blevet opskræmt over det forslag, der her er fremkommet, tyder jo på, at jeg har nogen ret i, at her ændrer man forudsætningerne for nationalbankens stilling.

Baunsgaard: Efter at folketinget i sidste samling gennemførte lovforslaget om beskatning af renteforsikringer, hvori indeholdes bestemmelsen om beskatning af de såkaldte kapitalpensioner med 25 pct. ved samlet udbetaling, er diskussionen om de forskellige opsparingsformers mere eller mindre gunstige stilling blusset op igen. Jeg har før i det høje ting fremdraget den meget store forskelsbehandling fra statens side, der er tale om, en forskelsbehandling, som stiller en af de sundeste former for opsparing helt urimelig dårligt, så dårligt, at det for den ukyndige næsten kunne se ud, som om staten ønskede at slå denne opsparingsform i stykker. Jeg tænker her på den stilling, pensionsopsparing har både i forhold til skattemæssige begunstigelser og i forhold til folkepensionslovens fradragsregler; der er i begge tilfælde tale om en placering, som i forhold til andre opsparingsformer er helt utrolig dårlig. De forsøg, der fra forskellig side har været gjort for at få bedret disse forhold, burde såvel folketinget som regeringen have mødt med den allerstørste velvilje, fordi det jo her drejer sig om det,